

SAŽETAK PRESUDE

HERNANDEZ ROYO PROTIV ŠPANJOLSKE OD 20. RUJNA 2016. GODINE ZAHTJEV BR. 16033/12

*Nema povrede prava na pošteno suđenje
zbog toga što okrivljenik nije bio prisutan na raspravi pred žalbenim sudom*

ČINJENICE

Protiv dvojice podnositelja zahtjeva vodio se kazneni postupak zbog kaznenih djela prijevare i krivotvorenja privatne isprave. Nakon javne rasprave na kojoj su podnositelji dali iskaze, prvostupanjski sud ih je oslobodio optužbe.

Državni odvjetnik i oštećenik podnijeli su žalbe. Žalbeni sud je po žalbi oštećenika odredio da će sam održati raspravu na kojoj će ispitati dva nova svjedoka. Oba okrivljenika uredno su pozvana na raspravu pred žalbenim sudom. Raspravi pred žalbenim sudom nazočio je samo jedan od okrivljenika. Žalbeni sud utvrdio je drugačije činjenično stanje u odnosu na utvrđenja prvostupanjskog suda, te je slijedom tako utvrđenih činjenica osudio okrivljenike kao supočinitelje kaznenog djela prijevare, dok je u odnosu na kazneno djelo krivotvorenja privatne isprave potvrdio oslobađajuću presudu. Podnositelji su osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od 9 mjeseci.

Podnositelji su potom zatražili da se žalbeni postupak proglašeni nevažećim, međutim isti žalbeni sud je utvrdio da je drugostupanjska odluka donesena u skladu sa ustavnim i zakonskim odredbama kojima se propisuje žalbeni postupak protiv oslobađajuće presude.

Ustavni sud odbio je ustavnu tužbu podnositelja, utvrdivši da je pravo na obranu podnositelja u žalbenom postupku bilo osigurano putem poziva na raspravu, ali da sami podnositelji nisu iskoristili mogućnost da na javnom ročištu iznose dokaze.

PRIGOVORI

Podnositelji pred Sudom prigovaraju da su im je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje jer mjerodavno domaće pravo nije predviđalo da se okrivljenike saslušava u žalbenom postupku. Nadalje, ističu da su, budući da je žalbeni sud utvrdio drugačije činjenično stanje u odnosu na prvostupanjski sud, svi dokazi trebali biti ponovno izvedeni u žalbenom postupku.

ODLUKA SUDA

Sud je ponovio svoju raniju praksu prema kojoj žalbeni sud treba održati javnu raspravu ukoliko preispituje činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda.

Sud je ujedno potvrdio stajališta domaćih sudova da su podnositelji imali na raspolaganju nekoliko mogućnosti da zatraže da ih žalbeni sud sasluša – najprije kada ih je žalbeni sud obavijestio o održavanju ročišta povodom žalbe; a potom i nakon saslušanja svjedoka, kada su

branitelji podnositelja mogli predložiti da podnositelji budu saslušani kako bi osporili iskaze svjedoka.

Sud je utvrdio da se žalbenom sudu ne može predbaciti da je podnositeljima uskratio pravo na pošteno suđenje. Sud je na vlastitu inicijativu, nakon što je odredio održavanje javne rasprave radi iznošenja daljnjih dokaza, pozvao podnositelje na raspravu, čime im je omogućio da sudjeluju na raspravi. Prvi podnositelj nije prisustvovao raspravi, a njegov branitelj nije naveo razloge izostanka. Drugi podnositelj je bio raspravi u prisutnosti branitelja, ali nije iznio nikakve prijedloge. Stoga je Sud zaključio kako podnositelji nisu iskoristili priliku da sudjeluju u žalbenom postupku, iako im je to bilo omogućeno.

Naposljetku, Sud je preispitao prigovore podnositelja da je žalbeni sud trebao ponovno izvesti sve dokaze koje je izveo prvostupanjski sud, te naglasio kako su odredbe kojima se regulira dokazni postupak primarno u domeni domaćeg prava, te da je u konkretnom postupku način pribavljanja dokaza u cjelini bio pošten.

Stoga je utvrdio da nije došlo do povrede prava na pošteno suđenje.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.